

Educația la Domiciliu: Cele Mai Frecvente Întrebări

Education Otherwise - Organizație de caritate dedicată educației la domiciliu

REZUMAT

Education Otherwise este o organizație de caritate care susține familiile care își educă copiii acasă de peste patruzeci de ani. Informațiile noastre se bazează pe cunoștințele și experiența noastră, susținute, acolo unde este potrivit, de consultanță legală.

Principalele Mesaje

- 1. Școala nu este obligatorie:** Educația este obligatorie, școala nu.
- 2. Educația la domiciliu nu este o problemă de protecție: Copiii** educați acasă nu sunt expuși la un risc mai mare decât ceilalți copii.
- 3. Educația la domiciliu este o opțiune legală:** Educația la domiciliu are aceeași valoare legală ca și educația școlară.
- 4. Nu este necesar un program de învățare:** Părinții pot alege cum își învață copiii, cu condiția ca educația să fie potrivită pentru copil.
- 5. Părinții ar trebui să răspundă întrebărilor organelor locale:** Autoritatea locală poate presupune că educația nu este potrivită dacă părinții nu răspund la întrebări, dar părintele poate alege cum să răspundă.
- 6. Organele locale trebuie să acționeze în mod rezonabil:** Organele locale nu pot cere mai multe informații decât permite legea și trebuie să acționeze întotdeauna într-un mod rezonabil și proporțional.
- 7. Politica organelor locale trebuie să fie conformă cu legea:** Organele locale nu pot aplica politici în contradicție cu legislația și directivele naționale.
- 8. Acțiunile de execuție pot fi o oportunitate:** Implementarea obligației de a merge la școală poate constitui o oportunitate pentru o evaluare independentă a situației de acasă.
- 9. Nevoi Speciale:** Copiii cu dizabilități pot fi și sunt eficient instruiți la domiciliu.

Cuprins

1. Educația este obligatorie, școala nu este
2. Calificări
3. Cum să educi acasă
4. Echipament și facilități
5. Socializare
6. Examene

7. Notificare
8. Școli speciale
9. Reglementări privind obligativitatea școlarizării
10. Începerea educației la domiciliu
11. Întrebările autorităților locale
12. Autoritățile locale nu acceptă că educația este adecvată
13. Notificări și acțiuni oficiale
14. Procesul de executare
15. Protecție și educație la domiciliu
16. Protecția datelor

Education Otherwise (EO) este o organizație de caritate care sprijină educația la domiciliu și familiile care aleg acest tip de educație de peste patruzeci de ani. Pentru majoritatea părinților, alegerea educației la domiciliu reprezintă o alegere de stil de viață, necesitând un angajament semnificativ de timp și resurse; nu este ceva pentru care părinții obișnuiesc să opteze fără o cercetare și reflecție ample.

Decizia de a alege educația la domiciliu poate fi luată din diverse motive, cum ar fi dorința de a călători extensiv, dorința de a petrece mai mult timp împreună ca familie, satisfacerea intereselor speciale ale copilului, prezența nevoilor speciale ale copilului, persecuție sau pur și simplu un mediu școlar neprietenos.

EO primește adesea întrebări de la părinți cu privire la educația la domiciliu, adesea legate de modul în care ar trebui să colaboreze cu autoritățile locale. Acest lucru a devenit deosebit de relevant pentru părinți după publicarea Orientărilor Departamentului privind Educația la Domiciliu pentru Autoritățile Locale (EHEDGLA) în aprilie 2019 și mai recent, după publicarea Orientărilor Proiectului de Lege pentru Autoritățile Locale privind Educația la Domiciliu de către guvernul Scoției.

EO a obținut consultanță de la un Consilier Regal (QC, titlul acordat unui avocat experimentat) pentru a furniza informații precise părinților. QC-ul pe care l-am angajat se specializează în dreptul public și dreptul educațional, fiind fost președinte neangajat al Tribunalului pentru Nevoi Educaționale Speciale și Înstrăinare și membru actual al Comisiei pentru Egalitate și Drepturile Omului. Acest consilier instruește, de asemenea, avocați și alte persoane din domeniul dreptului educațional și public.

Prezentul fișă informativă se bazează pe consultanța primită de la acest consilier, dar părinții ar trebui, desigur, să obțină propriul lor sfat juridic și să nu-l considere ca înlocuitor al unei consultanțe juridice independente.

Educația este obligatorie, școala nu.

În Anglia și Țara Galilor, educația este obligatorie pentru toți copiii de la cea mai timpurie dintre zilele de 1 ianuarie, 1 aprilie sau 1 septembrie care urmează după împlinirea a 5 ani de către copil. Obligația educațională persistă până în ultima zi a lunii iunie a anului școlar în care copilul împlinește 16 ani (până la sfârșitul vacanțelor de vară).

Școlile primesc în mod obișnuit copii începând cu vârsta de 4 ani, dar copilul rămâne sub vârsta obligatorie pentru școală, iar părintele poate decide dacă furnizează sau nu educație copilului până când acesta devine obligatoriu să meargă la școală.

Educația la domiciliu este o opțiune legală

Obligația de a asigura copilului o educație corespunzătoare revine părintelui, indiferent de modul în care copilul este educat, conform Legii Educației din 1996, § 7:

„Fiecare părinte al unui copil în vârstă de școlaritate obligatorie este obligat să îi asigure o educație eficientă cu normă întreagă, corespunzătoare -
(a) vârstei, aptitudinilor și predispozițiilor sale, precum și
(b) eventualelor nevoi educaționale speciale, prin participarea regulată la școală sau în alt mod”.

Aceasta înseamnă că educația la domiciliu are același statut legal ca educația școlară, iar părintele poate alege educația la domiciliu în orice moment pe parcursul anilor obligatorii de educație a copilului. În realitate, educația la domiciliu este starea implicită, deoarece copilul nu devine elev înregistrat al școlii până când părintele decide să îl înregistreze în școală.

(Vă rugăm să consultați informațiile de mai jos despre școlile speciale și informațiile referitoare la ordonanțele privind obligativitatea școlarizării).

Calificări

Nu există calificări specificate pe care părinții trebuie să le dețină pentru a-și învăța copilul acasă.

Părinții care predau acasă au diferite nivele de calificări academice și profesionale, iar unii părinți nu au nicio calificare, dar totuși își învață eficient copiii.

Părinții descriu adesea procesul de învățare alături de copil și dobândirea cunoștințelor împreună cu acesta în timp ce copilul acumulează informații.

Cum să înveți acasă

Educația la domiciliu adoptă multe forme și poate include abordări puternic organizate, utilizând Programul Național de Învățământ, până la "unschooling" sau o combinație de metode. Părintele poate alege cum să-și învețe copilul, cu condiția ca educația să fie potrivită pentru vârsta, abilitățile, predispozițiile și eventualele nevoi speciale ale copilului. Părinții care își învață copiii acasă nu trebuie să urmeze Programul Național de Învățământ sau anumite materii. De fapt, familiile care practică educația la domiciliu adesea vorbesc despre facilitarea învățării copiilor lor, nu despre "predare", deoarece educația la domiciliu arată adesea complet diferit față de educația școlară. Părinții nu trebuie să adopte un program fix, iar multe familii adoptă o abordare destul de relaxată și informală, cum ar fi învățarea autonomă. Familii descoperă adesea că utilizarea unei abordări bazate pe proiecte acoperă o varietate de materii și discipline și ajută la dezvoltarea abilităților necesare de cercetare. Cu toate acestea, copiii trebuie să fie capabili să citească, să scrie și să folosească aritmetica conform vârstei, abilităților, predispozițiilor și eventualelor nevoi speciale. Prin precedent, acest lucru este definit ca abilitatea de a citi, scrie și utiliza aritmetica. Acest lucru nu trebuie să se întâmple prin lecții structurate și poate fi atins prin diverse abordări ale educației la domiciliu. Părinții adesea ajustează resursele lor educaționale pe măsură ce ei și copiii lor devin mai obișnuiți cu educația la domiciliu, așa că este înțelept să nu cheltuiți o sumă mare de bani pe materiale educaționale la început. Ei recomandă ca părinții să petreacă puțin timp înțelegând cum învață cel mai bine copilul lor înainte de a face achiziții semnificative.

Ce echipament și facilități sunt necesare

Nu sunt necesare echipamente sau facilități specifice pentru a învăța copilul acasă. De exemplu, copilul nu trebuie să aibă un birou, o clasă fixă, echipament de laborator sau materiale specifice. Cu toate acestea, copilul va învăța mai bine dacă are un loc liniștit fără distrageri pentru a învăța.

Părinții se preocupă adesea cu privire la modul în care copilul lor va învăța materii pentru care în școli se folosesc dispozitive specializate, cum ar fi cele științifice. Cu toate acestea, nu este nevoie, deoarece există multe experimente pe care le puteți face acasă, folosind elemente de bază din bucătărie sau dintr-o trusă de unelte. Părintele poate alege cum să-și învețe copilul, cu condiția ca educația să fie potrivită pentru vârsta, abilitățile, predispozițiile și eventualele nevoi speciale ale copilului.

EDUCATION OTHERWISE

Părinții pot utiliza literalmente sute de materiale educaționale, multe dintre ele disponibile gratuit pe site-ul EI la adresa: educationotherwise.org. Acestea includ planuri de lecții achiziționate, seturi științifice, foi de lucru, filme și multe alte subiecte și informații. Părinții nu trebuie să proiecteze planuri de lecții dacă nu doresc; alegerea este a părintelui.

Educația la domiciliu diferă foarte mult de cea școlară, deoarece copilul poate petrece atât de mult timp cât dorește învățând despre un subiect care îl interesează, în loc să își împartă ziua în secțiuni de lecții sau să aibă date specifice pentru începerea și încheierea învățării. Este important să rețineți că școlile predau un număr mare de copii într-un mod standard, motiv pentru care a fost creat Programul Național de Învățământ. Educația la domiciliu nu este de obicei ghidată de materie, așa cum este în cazul școlii, ci de către copil. Aceasta înseamnă că accentul este pus pe educație, nu pe programa școlară. Plasând copilul în centrul atenției, părintele care învață acasă îi permite copilului să-și atingă întregul potențial, în loc să urmărească un obiectiv stabilit de Programul Național de Învățământ.

Educația la domiciliu adesea include materii absente în învățământul școlar, cum ar fi: geologia, muzica, antrenamentul vocal, dramă, interpretare, parkour, zbor, paleontologie și arheologie. Învățarea implică adesea utilizarea subiectelor ca introducere în numeroase domenii și discipline și ajută la dezvoltarea abilităților de cercetare de bază. Cu toate acestea, copiii trebuie să fie capabili să citească, să scrie și să folosească aritmetica în conformitate cu vârsta, abilitățile, predispozițiile și eventualele nevoi speciale. Aceasta nu trebuie să se întâmple prin lecții structurate și poate fi atinsă prin diverse abordări ale educației la domiciliu. Părinții adesea ajustează resursele lor educaționale pe măsură ce ei și copiii lor devin mai obișnuiți cu educația la domiciliu, așa că este înțelept să nu cheltuiți o sumă mare de bani pe materiale educaționale la început. EO recomandă ca părinții să își dedice puțin timp pentru a înțelege cum învață cel mai bine copilul lor înainte de a face achiziții semnificative.

Unul dintre cele mai importante aspecte ale educației la domiciliu este că permite copilului să fie tratat ca o individualitate, nu ca un membru al unei clase, și să învețe într-un mod care li se potrivește cel mai bine.

Socializare

Cum să organizezi oportunități de participare socială pentru un copil educat acasă reprezintă o preocupare înțeleasă pentru cei care iau această decizie pentru prima dată, necesitând înțelegerea a ceea ce înseamnă socializarea normală. Copiii din școală își petrec cea mai mare parte a timpului într-un grup de vârstnici cu fundal similar. Chiar dacă societatea noastră consideră asta normal, socializarea normală

EDUCATION OTHERWISE

diferă semnificativ de cea din școală. Educația la domiciliu oferă o formă mai naturală de socializare pentru copil, deoarece, de obicei, își petrece timpul învățând în cadrul familiei și comunității locale.

Copiii educați acasă de obicei nu participă la jocuri cu copiii de o anumită vârstă, ci au tendința de a petrece timpul cu persoane de vârste diferite, culturi, origini etnice, situații economice și viziuni de lume. Această formă de socializare este adesea mult mai bogată decât ceea ce poate oferi școala, iar unii părinți care îi educă acasă consideră diversitatea aceasta de oportunități sociale ca fiind o parte importantă a deciziei lor de a alege educația la domiciliu. Acest lucru este valabil în special pentru cei care își educă copiii acasă pentru a călători pe scară largă și a experimenta diverse culturi.

În Marea Britanie există grupuri de educație la domiciliu în care familiile se întâlnesc pentru a stabili legături sociale, organiza oportunități comune de învățare și excursii. În plus, copiii educați acasă pot dori să se alătore cluburilor precum cercetașii, cadetii, cluburile de interese speciale sau cele sportive.

Exams

Elevii învățați acasă au posibilitatea de a susține examene, cum ar fi GCSE și A-level. Aceasta este o opțiune viabilă, dar adesea frustrantă în organizare, așa că părinții ar trebui să se ocupe de aceasta cu suficient timp înainte.

Mulți părinți aleg să organizeze examene internaționale GCSE (IGCSE) pentru copiii lor, deoarece acestea sunt mult mai puțin predispuse să includă elemente de lucru curs. IGCSE sunt oferite de comisiile de examinare Edexcel și Cambridge.

Primul pas pentru organizarea examenelor este găsirea unui centru de examinare care să accepte copilul. În cele mai multe cazuri, copilul susține examenul ca persoană externă. În Marea Britanie există câteva centre specializate, dar utilizarea acestora este adesea destul de costisitoare. În cele mai multe cazuri, părinții stabilesc cu școlile locale locul pentru copilul lor; școlile independente sunt adesea mai deschise să primească candidați privați decât școlile publice sau academiile. Indiferent de locul în care părintele stabilește susținerea examenului, se percepe o taxă, care depinde de centrul respectiv.

Anunț

Dacă copilul nu a frecventat niciodată școala, de obicei, părintele nu trebuie să anunțe nicio instituție sau organizație în acest sens. Dacă părinții nu locuiesc

Împreună, părintele la care copilul își petrece în mod obișnuit timpul trebuie să discute decizia cu celălalt părinte înainte ca copilul să atingă vârsta școlarizării obligatorii. Acest lucru se întâmplă deoarece fiecare persoană responsabilă pentru copil are dreptul să participe la deciziile privind educația acestuia. Părintele care nu este de acord cu decizia părintelui la care copilul locuiește, privind educația la domiciliu, poate depune o cerere la instanță pentru obligarea copilului să frecventeze școala. Un astfel de demers poate fi stresant, costisitor și tulburător pentru copil, așa că, de obicei, este mai bine să-l evitați.

Dacă copilul este înscris într-o școală obișnuită în Anglia sau Țara Galilor (nu la o școală specială), părintele trebuie să notifice directorul școlii că copilul va fi educat acasă. Aceasta se aplică indiferent dacă copilul are un Plan Educațional Individual (PEI) (ALN în Țara Galilor). Notificarea nu trebuie să fie detaliată și poate lua orice formă, fiind necesară doar o declarație:

'Dear (Headteachers name),

Ref: (Name of child and date of birth)

Please remove (child's name) from the school roll with immediate effect as (he/she) is now home educated in accordance with the 1996 Education Act s.7.

Please confirm receipt of this letter and that (child's name) has been removed from the roll in accordance with the Education (Pupil Registration) (England) Regulations 2006 s(8)(1)(d).

(In Wales this should be: The Education (Pupil Registration) (Wales) Regulations 2010 s(8)(1)(d))'.

Legea cere ca doar un părinte să notifice școala că copilul va fi educat acasă, iar școala trebuie să acționeze în conformitate cu această notificare. Cu toate acestea, la fel ca în cazul copiilor care nu au fost niciodată la școală, decizia trebuie discutată cu celălalt părinte, dacă părinții nu mai locuiesc împreună.

Școlile trebuie să acționeze în conformitate cu notificarea de deregistrare furnizată de părinte și nu pot întârzia eliminarea copilului din lista elevilor. În Anglia, eliminarea din lista elevilor trebuie să aibă loc în termen de 5 zile de la primirea notificării de către școală, în timp ce în Țara Galilor eliminarea trebuie să aibă loc în termen de 10 zile. Notificarea poate lua orice formă scrisă, cu condiția să declare că locul copilului în școală nu mai este necesar, deoarece copilul este acum educat acasă. Părintele nu este obligat să furnizeze notificarea în

forma preferată de școală și nu trebuie să se întâlnească cu personalul școlii pentru a discuta decizia sa privind educația la domiciliu.

De asemenea, nu este necesar ca părintele să se contacteze cu autoritatea locală sau să o informeze cu privire la decizia sa privind educația la domiciliu, dar poate face acest lucru dacă dorește. Părintele nu este obligat să ofere motivele deciziei privind educația la domiciliu, dar, desigur, poate face acest lucru dacă dorește. Reglementări separate se aplică pentru unii copii în școlile speciale și atunci când există o decizie de obligativitate a frecventării școlii.

Dacă școala, fie ea și o școală specială la care copilul participă în baza unui acord privat, refuză să elimine copilul din lista elevilor, acționează în mod ilegal. Unele școli sugerează "perioada de răcire", dar nu există o bază legală pentru acest lucru. Unele consilii locale impun, de asemenea, școlilor să nu elimine copilul din listă, dar acest lucru este, de asemenea, în contradicție cu legea. Dacă școala nu elimină numele copilului din listă, părinții nu pot fi amendați sau urmăriți penal (indiferent dacă școala sau consiliul susțin altfel), deoarece copilul încetează să mai fie elev din ziua în care școala primește o notificare scrisă de la părinte că copilul este educat acasă. Dacă școala sau consiliul încearcă să întârzie eliminarea din listă, părinții ar trebui să le reamintească de prevederile legale privind eliminarea copilului din listă.

Școlile speciale

Copiii cu nevoi speciale reprezintă o parte semnificativă a copiilor învățați acasă și pot fi educați eficient acasă. Cu toate acestea, dacă copilul frecventează o școală specială în baza deciziilor luate de autoritățile locale, este necesară aprobarea acestora pentru eliminarea numelui copilului din lista elevilor acelei școli.

Aprobarea este o solicitare primită în scris și nu poate fi respinsă nejustificat de autoritățile locale, cu toate că este important ca părintele să includă în solicitare detalii cu privire la modul în care intenționează să satisfacă nevoile educaționale speciale ale copilului. Autoritățile locale pot refuza aprobarea, dar trebuie să ofere motivele refuzului, pe care părintele le poate contesta.

Un mediu confortabil acasă poate constitui un mediu de învățare mai bun decât școala, în special pentru un copil cu nevoi educaționale speciale.

Dacă un copil frecventează o școală specială în baza unui acord privat, părintele trebuie doar să notifice directorul, la fel ca în cazul unui copil care frecventează o școală obișnuită.

Ordine privind prezența la școală (SAO)

Dacă un copil este înscris în școală conform unui ordin de prezență școlară, nu poate fi scos din lista elevilor decât dacă acel ordin este anulat. Desigur, aceasta nu se aplică perioadelor normale de tranziție, atunci când copilul încetează să mai frecventeze școala în mod regulat. Dacă un părinte dorește să educe copilul acasă, iar copilul este sub un ordin de prezență școlară, trebuie să solicite autorităților locale anularea acestui ordin (sau schimbarea acestuia la o altă școală) înainte de a scoate copilul din lista elevilor. Autoritățile locale rareori sunt de acord cu educația la domiciliu pentru un copil care frecventează școala în baza unui ordin de prezență școlară, dar dacă părintele poate demonstra că furnizarea educației va fi adecvată pentru vârstă, abilități, predispoziții și eventualele nevoi speciale ale copilului, atunci autoritățile locale pot acorda aprobarea.

Este important de remarcat că doar o persoană cu responsabilitatea parentală poate înregistra un copil în școală; autoritățile locale sau o persoană fără responsabilitate parentală, chiar și părintele biologic, nu pot face acest lucru. Dacă școala a înregistrat copilul fără autorizarea părintelui cu responsabilitatea parentală, școala trebuie informată că această înregistrare este ilegală. Este important ca părintele în această situație să nu permită copilului să participe la școală sau să fie de acord cu o "încercare" la școală, deoarece acest lucru ar putea fi considerat înregistrarea copilului.

Începerea educației la domiciliu

Conform legii, educația trebuie să fie adecvată începând cu prima zi. Cu toate acestea, legea recunoaște că lucrurile pot dura un timp până să se stabilizeze. Aceasta nu înseamnă că părintele poate avea un interval fără învățare; înseamnă că autoritățile locale ar trebui să recunoască că educația poate suferi modificări semnificative în primele etape.

Famiiliile care practică învățarea la domiciliu nu trebuie să lucreze în anumite ore, zile sau perioade specifice. Ceea ce trebuie să facă este să se asigure că educația este cu normă întreagă și adecvată vârstei copilului, abilităților și predispozițiilor sale, precum și eventualelor nevoi speciale.

Nu există o definiție clară a învățării cu normă întreagă, dar acolo unde autoritățile locale furnizează educație la domiciliu pentru copiii care nu pot participa la școală (EOTAS), aceasta este de obicei de cel mult cinci ore pe săptămână. Unitățile educaționale independente trebuie să se înregistreze ca școli dacă furnizează educație timp de mai mult de optsprezece ore pe săptămână, iar școlile obișnuiesc să ofere aproximativ 4,5 ore pe zi timp de 190 de zile pe an. Același lucru se aplică părintelui care predă acasă timp de 16 ore pe săptămână, dacă predă în fiecare săptămână.

Ar fi dificil să asigurați o educație cu normă întreagă în doar cinci ore pe săptămână (EOTAS), dar dacă autoritățile locale întreabă cât timp părintele predă, uneori este utilă explicarea acestei situații pentru a arăta cât de benefică este furnizarea educației la domiciliu în comparație.

Este important să rețineți că, dacă copilul care învață acasă are peste șaisprezece ani, regulile privind alocațiile familiale cer ca acesta să primească cel puțin 12 ore de educație supervizată în fiecare săptămână.

Întrebările autorităților locale

Părinții nu sunt obligați să completeze formularele trimise de autoritățile locale sau să se înregistreze la aceste autorități, deși autoritățile locale pot ține o listă internă (sau un registru) a copiilor instruiți la domiciliu. Desigur, părinții au dreptul să completeze formularele și să se înregistreze dacă doresc acest lucru. Dacă autoritățile locale scriu părintelui, trimițând formulare, ele fac o solicitare neoficială. Fiecare solicitare trebuie să fie rezonabilă și proporțională. Aceasta înseamnă că autoritățile locale nu pot cere de la părinte nimic mai mult decât informațiile minime necesare pentru a determina dacă furnizarea educației este adecvată.

Nu există o cerință legală ca părintele să răspundă, dar practica judiciară spune că este înțelept să o facă. EO recomandă și același lucru, deoarece, dacă părinții nu răspund, autoritățile locale pot presupune că educația nu este adecvată și pot începe procesul referitor la prezența la școală.

În această situație, este rezonabil ca părintele să furnizeze autorităților locale o schiță a furnizării de educație la domiciliu, inclusiv referințe la realizările copilului. Dacă părintele a început să-și învețe copilul recent, nu poate oferi detalii despre realizări, dar ar trebui să furnizeze detalii despre nivelul actual de realizare al copilului pentru a putea face referire la aceste realizări în etapele ulterioare ale educației la domiciliu.

Este important ca părintele să explice ce face copilul și cum învață, deoarece autoritățile locale nu sunt obligate să accepte un "declarație de intenție". Acest lucru înseamnă că dacă părintele scrie "intenționăm să facem X", în loc să explice ce face în mod real, acest lucru nu va fi suficient pentru autoritățile locale. Este, de asemenea, important ca părintele să atașeze o listă a resurselor pe care le utilizează și oportunități de socializare pe care le are copilul.

Adesea, este util ca părintele să obțină documentele școlare ale copilului cât mai devreme posibil, deoarece acestea pot constitui dovada standardului de realizare al copilului înainte de începerea educației la domiciliu și pot servi ca punct de referință pentru recunoașterea progreselor. Părintele poate să solicite pur și simplu

documentele, iar școala le poate furniza, dar dacă nu o fac, părintele poate depune o "cerere de acces la informații". Acesta este un document în care se solicită materiale și se menționează că este o cerere de acces la informații. Scrisoarea trebuie să specifice datele și tipul de material necesar. Trebuie menționat că vârsta legală pentru a acorda consimțământ pentru prelucrarea datelor este de 13 ani, așa că, dacă copilul are 13 ani sau mai mult, ar trebui să semneze și el cererea. Autoritățile locale depind de asigurarea faptului că furnizarea de educație este eficientă și acoperă întreaga perioadă de timp conform cerințelor Legii Educației din 1996, articolul 7. Aceasta trebuie să fie adecvată vârstei, abilităților și predispozițiilor copilului, luând în considerare orice nevoi speciale educaționale, fie prin participarea regulată la școală, fie în alt mod.

Definiția "eficienței", bazată pe precedent, spune că educația ar trebui să "atingă ceea ce și-a propus". Părinții ar trebui, de asemenea, să facă referire la înțelesul general acceptat, adică educația este bine organizată și competentă. "Bine organizat" nu înseamnă că educația trebuie să fie structurată, ci înseamnă că părinții trebuie să se asigure că, indiferent de metoda aplicată, educația este supervizată, include resurse adecvate și oferă copilului oportunități suficiente de învățare pentru a-și atinge potențialul.

"Educație adecvată" este aceea care pregătește copilul pentru viața în comunitatea din care face parte, în loc de a-l pregăti pentru un stil de viață general în țară, cu excepția cazului în care acest lucru nu închide opțiunile copilului pentru ani viitori. Educația ar trebui să ajute copilul să devină un adult independent, capabil să participe la viața de zi cu zi, oriunde decide să locuiască. Educația trebuie să fie adaptată la nevoile individuale ale copilului și să fie adecvată vârstei; dacă copilul are 15 ani, nu ar trebui să se lucreze la cititul de bază, decât dacă are nevoi speciale.

Educația trebuie, de asemenea, să fie adecvată abilităților și predispozițiilor copilului. Acest lucru poate fi confuz, dar în cuvinte simple, abilitatea este potențialul copilului, adică ceea ce copilul poate realiza printr-o educație adecvată. Abilitatea este ceea ce copilul poate face acum. Dacă un copil are abilități matematice, poate realiza operații mentale la vârsta de cinci ani, dar părintele nu ar trebui să îl îndemne să înmulțească fracțiile. Copilul are abilități matematice, iar printr-o educație adecvată, își va dezvolta abilitățile matematice.

Dacă copilul are nevoi speciale, informațiile furnizate autorităților locale ar trebui să demonstreze că educația furnizată este adecvată acestor nevoi.

Este complet la latitudinea părintelui modul în care furnizează informații autorităților locale, iar EO recomandă ca aceasta să fie sub forma unui raport educațional. Cu toate acestea, dacă părintele participă la procedura conform Legii cu celălalt părinte al copilului, întâlnirea cu un funcționar al autorităților locale este adesea o idee bună. Deoarece autoritățile locale

pot furniza dovezi independente pentru instanță sau pentru celălalt părinte al copilului că educația la domiciliu este adecvată. Tribunalele deseori ordonă părintelui să obțină un raport de la autoritățile locale, iar evitarea acestui lucru poate fi evaluată pozitiv în majoritatea cazurilor.

Autoritățile locale nu pot impune modul în care părintele furnizează informațiile și în ce formă sau să ceară vizite la domiciliu, probe de lucru sau un raport profesional. O autoritate locală care solicită astfel de acțiuni ar acționa în mod ilegal. Dacă părintele refuză să respecte o astfel de politică ilegală, acest lucru nu constituie temei pentru acțiuni legale, cum ar fi eliberarea unei ordonanțe de prezență obligatorie la școală.

Părinții nu sunt obligați să:

- a) Se întâlnească cu un funcționar al educației;**
- b) Permit unui funcționar al educației să viziteze casa familiei;**
- c) Prezinte un raport profesional către departamentul de educație, inclusiv un raport de la un profesionist implicat în furnizarea educației la domiciliu;**
- d) Prezinte mostre de lucru ale copilului sau**
- e) Prezinte fotografii ale lucrărilor copilului.**

Deoarece nu există o bază legală pentru autoritățile locale de a solicita astfel de informații. În Țara Galilor, acest lucru nu este clar explicat în ghidul de educație la domiciliu, dar este totuși o situație legală. În Anglia, Ghidurile Departamentului pentru Educație Domiciliară pentru Autoritățile Locale (EHEDGLA) confirmă acest lucru:

"6.12 Când decide dacă este mulțumită de răspunsul părintelui la notificarea conform articolului 437(1), autoritatea are dreptul să ia în considerare alte informații relevante disponibile... Desigur, autoritatea locală ar trebui să ia în considerare informațiile furnizate de părinți, independent. De exemplu, autoritatea nu ar trebui să respingă informațiile furnizate de părinți doar pentru că nu sunt sub forma preferată de autorități (de exemplu, un raport de la un profesor calificat)".

Trebuie menționat că guvernul Țării Galilor a publicat recent un ghid privind educația la domiciliu, pe care părinții și unele autorități locale îl interpretează ca o cerință de a se întâlni cu părinții și copiii. Cu toate acestea, părinții au libertatea de a refuza o astfel de întâlnire. Dacă o fac, este important ca informațiile furnizate să

ajungă la autoritățile locale în alt mod adecvat. Precedentul legal arată că există cazuri în care autoritățile locale pot solicita o vizită la domiciliu, dar doar în circumstanțe foarte neobișnuite. Nu ar trebui să facă acest lucru rutină sau doar pentru că un copil a avut probleme la școală, o frecvență scăzută, susținere socială sau caracteristici similare.

Autoritățile locale trebuie să ia în considerare, să înțeleagă corect și, de obicei, să acționeze conform ghidurilor publicate, cum ar fi EHEDGLA, cu excepția cazului în care există motive întemeiate pentru a nu o face într-o anumită situație. Autoritățile locale trebuie să fie capabile să dovedească că au un motiv întemeiat pentru a nu respecta ghidurile, iar există un precedent semnificativ care susține acest lucru. Cu excepția cazului în care autoritatea locală este capabilă să arate că are un motiv întemeiat pentru a abandona ghidurile, acțiunile lor sunt ilegale dacă nu le respectă.

Dacă autoritatea locală are o politică locală conformă cu ghidurile, atunci pentru părinți este bine să se conformeze acestei politici. Dacă politica autorității locale nu este conformă cu ghidurile, aceasta nu poate cere părinților să respecte acea politică locală. Unele autorități locale încearcă să impună politica lor locală, indiferent de cât de clar sunt informate că acest lucru este ilegal. Dacă autoritatea locală procedează astfel, părinții pot lua măsuri legale împotriva lor.

Dacă autoritatea locală nu acceptă că educația la domiciliu este adecvată, părintele ar trebui să scrie autorităților locale, solicitând detalii cu privire la îngrijorările specifice și explicarea deciziei lor. Este nejustificat să se aștepte ca părintele să abordeze îngrijorările presupuse dacă nu știe care sunt acele îngrijorări, și este justificat să se aștepte ca autoritățile locale să își explice îngrijorările. Părinții ar trebui să sublinieze clar că vor furniza informații pentru a răspunde la orice îngrijorare, pe măsură ce detaliile sunt furnizate. Autoritățile locale trebuie să facă eforturi rezonabile pentru a rezolva orice îngrijorare în mod informal, deoarece neefectuarea acestui lucru și apelul imediat la măsuri formale (în special dacă este o politică a autorităților) ar fi nelegal.

Formalne notificări și acțiuni

Este important ca părintele să solicite autorităților locale detalii despre motivele continuării nemulțumirii, astfel încât părintele să poată reacționa corespunzător la notificare. În acest sens, părinții ar trebui să exprime clar intenția de a răspunde la notificare imediat ce primesc informațiile necesare.

Autoritatea locală ar trebui să explice părinților ce îi îngrijorează și să ofere părinților oportunitatea adecvată de a răspunde și de a-și argumenta temeinic punctul de

EDUCATION OTHERWISE

vedere. Părinții ar trebui să întreprindă pași pentru a rezolva orice îngrijorare pe care autoritățile locale o au, iar dacă autoritățile locale sunt mulțumite în acest punct, nu ar trebui să emane un ordin de prezență obligatorie la școală.

Ordinele privind prezența obligatorie la școală pot fi emise de autoritățile locale dacă nu sunt mulțumite de probele furnizate de părinte după emiterea notificării conform articolului 437. Dacă se emite o astfel de ordine, părintele are o altă șansă de a furniza probe autorităților locale și ar trebui să facă acest lucru.

Este important de remarcat că autoritatea locală nu poate emite un ordin de prezență obligatorie la școală doar pentru că părintele nu respectă politica locală, care nu este în conformitate cu legea.

Prin trimiterea de informații suplimentare în acest moment, părinții ar trebui să solicite anularea ordinului de prezență obligatorie la școală. Părinții ar trebui să se asigure că furnizează dovezi că educația este potrivită pentru vârsta, abilitățile, predispozițiile și eventualele nevoi speciale ale copilului lor; diferiți copii vor demonstra abilități diferite.

Dacă autoritățile locale refuză anularea ordinului de prezență obligatorie la școală, părintele poate solicita Secretarului de Stat pentru Educație să ia în considerare anularea acestuia. Este dreptul părintelui să facă o astfel de solicitare, iar autoritatea locală nu ar trebui să încerce să-l dissuadeze. Practic, acest lucru înseamnă a scrie către oficialul corespunzător din DfE, furnizând toate probele pe care părintele le deține și solicitând anularea ordinului.

Din păcate, DfE rareori revocă decizia privind obligativitatea prezenței la școală, și se poate întâmpla ca la acest moment cea mai bună soluție să fie ca părintele să permită autorității locale să îl acționeze în justiție, astfel încât un tribunal obiectiv să poată examina probele și să decidă dacă ordinul ar trebui revocat sau nu.

Procedura executory

Organul local poate acuza legal un părinte de neconformitate cu ordinul de frecvență a școlii, indiferent de faptul că au depus o cerere către DfE pentru anularea ordinului de frecvență a școlii. Cu toate acestea, instanța probabil ar dori să cunoască rezultatul acestei cereri înainte de a lua o decizie.

Este important să se țină cont că procedurile penale sunt inițiate de funcționarii organului local, iar instanța nu are informații despre caz în afara materialelor furnizate de organul local. Părinții ar trebui să furnizeze informații proprii instanței împreună cu o descriere bine prezentată a furnizării educației. Părinții se tem adesea

de primirea acuzațiilor și uneori intră în panică. În realitate, în multe cazuri, primirea acuzațiilor reprezintă o șansă pentru părinte, deoarece pot demonstra în fața instanței că furnizarea lor educațională este adecvată, iar instanța va examina probele în mod independent.

Primul pas pe care un părinte ar trebui să-l facă este să se consulte cu un avocat specializat în drept penal. Este indicat să găsească pe cineva care să aibă cunoștințe despre educația la domiciliu, dar, din păcate, aceștia sunt destul de rar întâlniți. EO poate să nu recomande un avocat părinților, dar noi vă putem oferi datele de contact ale avocaților despre care părinții ne-au spus că i-au ajutat.

Dacă părintele are venituri reduse, ar putea să se califice pentru asistență legală, iar avocatul îl va ajuta să se apere împotriva acuzațiilor. Dacă părinții nu se califică din cauza veniturilor reduse, pot să angajeze un avocat corespunzător, dar vor trebui să suporte costurile singuri. Desigur, dacă părintele are succes în apărarea cazului, poate solicita instanței să impună costurile asupra organului local și ar trebui să facă acest lucru.

Dacă părintele nu își poate permite un avocat sau să beneficieze de asistență legală, prima înfățișare ar trebui să fie simplă. Este cunoscută sub numele de înfățișare „plea”. La această înfățișare, este necesar ca părintele să apară la timp, să se îmbrace corespunzător pentru a arăta respect față de instanță, și când instanța întreabă „cum răspundeți”, să declare clar: „nevinovat”. Desigur, dacă părintele nu a furnizat o educație adecvată, nu ar trebui să ajungă la acest punct fără a lua măsuri în acest sens.

Apărarea în cazul ordinului de frecventare a școlii constă în a demonstra instanței că furnizarea educațională este adecvată. Este important ca părintele să prezinte probe instanței pentru verificare. Aceștia pot să nu facă acest lucru în cadrul înfățișării „plea”, dar vor avea ocazia să o facă în cadrul următoarei înfățișări. Dacă furnizarea educațională nu a fost adecvată anterior, dar este adecvată în timpul unei dezbateri complete în instanță, acesta rămâne totuși un mijloc de apărare împotriva ordinului de frecventare a școlii.

Dacă părinții își permit puțină reprezentare, cel mai important este să se desfășoare o dezbatere completă. Dacă părinții nu pot fi reprezentați, pot să aducă un prieten în instanță, dar prietenul nu poate să vorbească în numele părintelui fără acordul acestuia. Ei pot să îl ajute discret pe părinte. Prietenul care vine să susțină pe cineva în instanță este cunoscut sub numele de „prieten McKenzy”. În cadrul dezbaterii judiciare, părinții ar trebui să vorbească clar și să explice ce au făcut pentru a demonstra că educația lor este adecvată, referindu-se la probe.

Este de remarcat faptul că datele publicate indică faptul că peste două treimi dintre cazurile executorii sunt câștigate de către părinți, ceea ce arată clar că părinții pot apăra eficient împotriva acțiunilor executorii.

Dacă organul local trimite notificări în baza Legii Educației din 1996 sau inițiază proceduri executorii împotriva unui părinte care învață acasă atunci când acesta este în concediu de la locul de rezidență, părintele ar trebui să trimită un e-mail de urgență organului local, explicând că nu a primit niciun document. Apoi, ar trebui să trimită o scrisoare cu confirmare de primire. Părintele ar trebui să solicite organului local să trateze cazul ca pe o cerere „neformală” și să le ofere un anumit timp pentru a prezenta probe. Organul local ar trebui să fie de acord cu acest lucru, deoarece altfel nu ar acționa în mod rezonabil. În acest caz, părintele ar trebui să explice clar organului local că va prezenta un raport educațional în termen de cincisprezece zile lucrătoare. Este important să prezinte efectiv raportul.

Dacă organul local nu acționează în mod rezonabil și continuă execuția, părintele ar trebui să explice instanței în scris că nu a primit documentația până la acea dată și nu i s-a dat ocazia de a răspunde. Părintele ar trebui să solicite instanței să încheie cazul. Instanțele adesea nu încheie cazurile, dar de obicei amână dezbaterile pentru a oferi părinților timp să răspundă organului local.

Protecție copiilor și educația la domiciliu

Este înțeles că mulți părinți se simt indignați atunci când media și opinia publică confundă educația la domiciliu cu preocupările privind protecția copiilor. Copiii care învață acasă nu sunt expuși mai mult la adevăratele probleme de protecție a copiilor decât alți copii. Mai mult, copiii care învață acasă sunt mai puțin vulnerabili la planurile de protecție a copiilor decât ceilalți copii, cu toate că atenția asupra lor este semnificativ mai mare.

Uneori, membrii greșit înțeleși ai societății, profesori, asistenți sociali și alții pot raporta un copil care învață acasă la serviciile sociale, doar pentru că învață acasă. O astfel de raportare din partea unei persoane profesioniste ar reprezenta o încălcare a dreptului părintelui la protecția datelor. Dacă un părinte primește un contact de la un asistent social, informându-l că a fost raportat din cauza copilului său care învață acasă, primul pas în această situație este să ceară asistentului social alocat să confirme în scris motivele complete ale implicării sale.

Dacă organul local, după evaluarea dovezilor disponibile, ajunge la concluzia că furnizarea educațională a copilului este atât de necorespunzătoare încât provoacă neglijarea copilului, este obligat să raporteze această problemă la serviciile sociale

EDUCATION OTHERWISE

pentru copii. Dacă asistentul social consideră că o astfel de situație există, implicarea sa în familia respectivă este complet legală. Dacă asistentul social confirmă că singurul motiv al implicării sale este faptul că copilul învață acasă sau că părintele a refuzat să respecte politica organului local, ceea ce în sine este ilegal, nu există niciun motiv pentru care să fie implicat în familia respectivă. În acest caz, părintele ar trebui să ia în considerare depunerea unei plângeri formale la serviciile sociale cu privire la implicarea asistentului social.

Dacă plângerea este respinsă sau nu este luată în considerare, părintele are dreptul să depună o plângere la Avocatul Poporului (LGO) sau să deschidă o acțiune în instanță împotriva organului local pentru nedeplinirea legii.

O protecție a datelor

Dacă un părinte primește formulare de completat de la organul local și decide să le completeze cu plăcere, este important să verifice cu atenție dacă formularele conțin o declarație privind protecția datelor. Organul local adesea include o declarație generală pe formulare, și este ușor să o semnezi fără să te gândești prea mult la semnificație. Părinții nu sunt obligați să semneze o astfel de declarație și pot scrie organului local informând că nu își exprimă acordul pentru prelucrarea datelor lor fără acordul lor explicit în fiecare caz.

Organul local ar trebui să respecte această solicitare, cu excepția cazului în care poate dovedi că una dintre excepțiile referitoare la RGPD este aplicabilă. Orice furnizare de date de către organul local trebuie să fie conformă cu RGPD, Legea privind Protecția Datelor din 2018 și legislația privind protecția drepturilor omului. Organul local nu poate depinde de propria sa politică locală pentru furnizarea datelor.

EO le urează tuturor părinților care învață acasă și copiilor lor toate cele bune pentru viitor.